

בש"פ 8837/18 - חברת משולם פיש סגל אנרגיה בע"מ נגד משטרת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8837/18

לפני:

כבוד השופט ע' גרוסקופף

המבקשת:

חברת משולם פיש סגל אנרגיה בע"מ

נגד

המשיבה:

משטרת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
מרכז בלוד מיום 25.11.2018 בע"ח 48649-11-18
שניתנה על ידי כבוד השופט עמי קובו

בשם המבקשת:

עו"ד תמיר סולומון

החלטה

לפניי בקשת רשות לערור, לפי סעיף 38א(ב) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש],
תשכ"ט-1969 (להלן: "פקודת סדר הדין הפלילי"), על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז בלוד (השופט עמי קובו) מיום
25.11.2018 בע"ח 48649-11-18, בגדרה התקבלה רשות לעררה של המשיבה על החלטות בית המשפט השלום בפתח תקווה מיום
15.11.2018 ומיום 22.11.2018 (השופט רפי ארניה והשופטת מרב גרינברג, בהתאמה) בה"ת 23341-11-18.

1. בתחילת חודש נובמבר 2018 המשיבה תפסה למבקשת שני רכבים (להלן: "הרכבים התפוסים") בשל חשד כי אלה שימשו לביצוע עבירות של רישוי עסקים, הלבנת הון ומעשי פזיזות ורשלנות לפי סעיף 338 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. ביום 15.11.2018 התקיים דיון בבקשה לשחרור הרכבים התפוסים, במסגרתו הורה בית משפט השלום (השופט רפי ארניה) על השבת הרכבים למבקשת בכפוף לרישום עיקול וצו מניעה על הרכבים לטובת מדינת ישראל. בעקבות זאת, הגישה המשיבה ערר לבית המשפט המחוזי שעיקרו בתנאים שנקבעו לשחרור הרכבים התפוסים.

3. בין לבין, התברר כי משרד הרישוי מסרב לבצע את רישום העיקול, ועל כן ביום 16.11.2018 הגישה המבקשת בקשה לעיון מחדש בתנאי שחרור הרכבים. ביום 22.11.2018 קבע בית משפט השלום (השופט מרב גרינברג) כי טענות המבקשת מקומן בערר שהגישה המשיבה לבית משפט המחוזי. יחד עם זאת, הורה כי ככל שהמבקשת תפקיד 25,000 ש"ח בצירוף התחייבות עצמית של בעליה בסך 50,000 ש"ח ניתן יהיה להורות על שחרור הרכבים התפוסים וזאת עד למתן החלטה סופית בערר.

4. ביום 25.11.2018 דן בית המשפט המחוזי (השופט עמי קובו) בערר המשיבה וקבע כי סכום ההפקדה בסך 25,000 ש"ח הוא ראוי, חרף שווים הגבוה של הרכבים, וזאת בהתחשב בסיכויי החילוט בתיק (שאינם מן הגבוהים), העבירות המיוחסות והמורכבות בנוגע לבעלות ברכבים. יחד עם זאת, הורה בית המשפט כי יש להוסיף על התנאים שקבע בית משפט השלום, חלף התנאי של רישום העיקול, רישום על איסור דיספוזיציה ברכבים, ביטוח לטובת מדינת ישראל וכן ערבות צד ג' בסך 50,000 ש"ח אשר תיחתם על ידי אשת מנהל המבקשת (להלן: "שלושת התנאים החלופיים").

מכאן בבקשת רשות לערור שלפניי.

5. בבקשה שלפניי טוענת המבקשת שלל טענות באשר להליך תפיסת הרכבים, ובכלל זאת היעדר עילה לתפיסת הרכבים על פי סעיף 32(א) לפקודתסדרהדיןהפלילי (מעצרוחיפוש) [נוסחחדש], תשכ"ט-1969 או על פי חוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000, היעדר תיעוד ומסמכים להליך התפיסה והיעדר אינדיקציה וסיכויי לחילוט עתידי המצדיקים את המשך החזקת הרכבים. מכל מקום, דורשת המבקשת "לשחרר את הרכבים לאלתר כנגד חלופת תפיסה מינימאלית של הותרת התחייבותו העצמית של מנהל החברה, ולהורות על השבת הפקדת המזומן בסך של 25,000 ש"ח למבקשת" (סעיף 43 לבקשת רשות לערור).

6. דין הבקשה להידחות, אף בלא שנדרשת תגובת המשיבה. כידוע, רשות לערור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית או ציבורית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או כאשר מתעורר חשש לאי-צדק חמור או עיוות דין למבקש. כלל זה חל גם בנסיבות בהן מוגשת לבית המשפט בקשת רשות לערור לפי סעיף 38(ב) לפקודת סדר הדין הפליליכפי שנעשה בענייננו (ראו: רע"פ 5295/18 מאורנ' מדינת ישראל - המחלקה הכלכלית בפרקליטות המדינה, פסקה 13 והאסמכתאות המובאות שם (15.8.2018)). הבקשה שלפניי אינה נמנית בגדר אותם מקרים.

7. לוז טענותיה של המבקשת לאורך ההליך, הן בבית משפט השלום והן בבית המשפט המחוזי, אינו באשר לכך שיש לקבוע תנאים כנגד שחרור התפוסים, אלא באשר לטיבם של אותם תנאים. לפיכך, אין זה המקום להידרש לטענות עקרונית באשר לעצם תפיסת הרכבים.

8. זאת ועוד, מעיון בפרוטוקול הדיון בבית המשפט המחוזי מיום 25.11.2018 עולה כי לאחר שנשמעו טענות הצדדים ובעקבות הערות בית המשפט, שלושת התנאים החלופיים הוצעו על ידי הצדדים עצמם והוסכמו על ידם. ואולם, מיד לאחר שנתן בית המשפט המחוזי תוקף להסכמות הצדדים, חזר בו בא-כוח המבקשת מהסכמתו. עובדה זו, והטעמים להתנגדות "הפתאומית", לא צוינו על ידי המבקשת בבקשה שלפניי, ולפיכך גם מסיבה זו אין מקום להיעתר לבקשה.

9. סוף דבר: הבקשה נדחית. משלא נתבקשה תשובה, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, כ"ה בטבת התשע"ט (2.1.2019).

ש ו פ ט